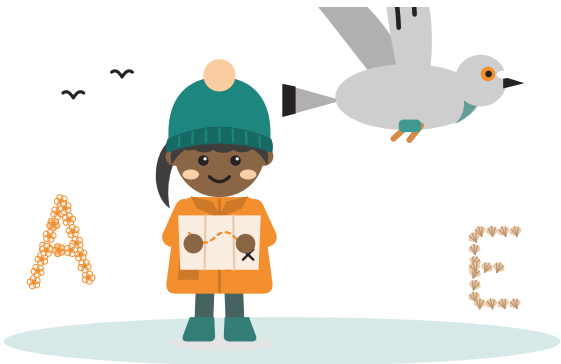
WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Amélie

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
A	A van Appelboomgaard	8
M	M van Moeras	16
E	E van Eikenbos	24
L	L van Landtong	31
I	I van Inlaag	38
E	E van Erf	45
	De naam op de kaart	51
	Wie kwam je tegen?	56
	Oorkonde	57
	Antwoorden	58

Een duif op het hek

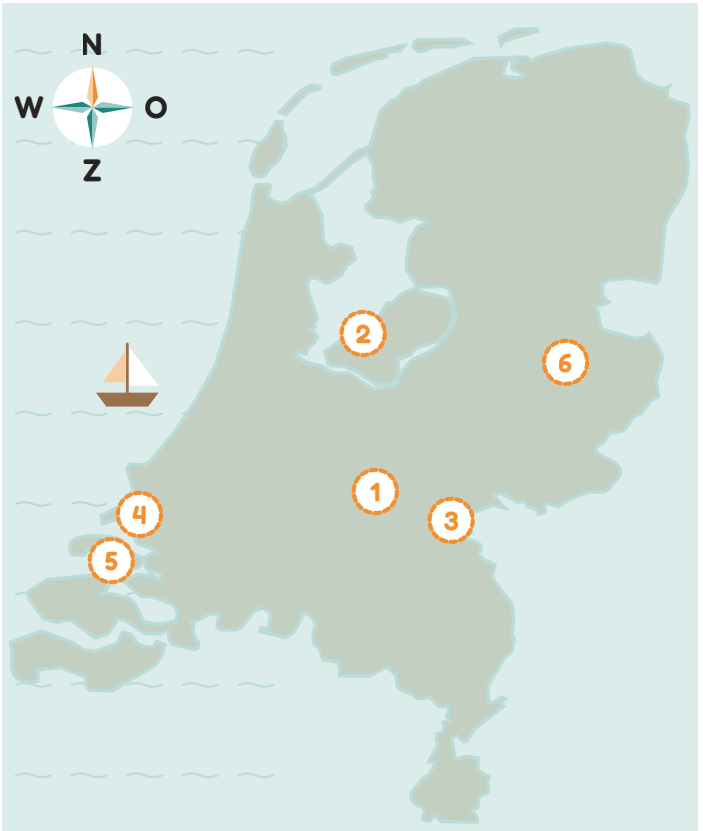

Het was een zonnige ochtend. Amélie schommelde in de tuin, zo hoog als zij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Amélie remde af met haar voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Amélie?’ Amélie viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Amélie. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

De Namenkaart van

AMELIE

Zo zag de kaart eruit: nog helemaal leeg. Op elk rondje wacht een letter van jouw naam.

A van Appelboomgaard

Ze landden in het zachte gras van een appelboomgaard. Overal stonden oude bomen met dikke, scheve stammen. Aan de takken hingen appels, rood en geel en een beetje van allebei. Het rook zoet. ‘Mmm,’ zei Pluim. ‘Ruikt naar appeltaart. Zonder taart.’

Een appel viel met een plof in het gras. Pluim sprong een halve meter de lucht in. ‘Rustig maar,’ lachte Amélie.

‘Het was maar een appel.’ ‘Dat wist ik,’ zei Pluim. In een van de oudste bomen zat een gat, ongeveer zo groot als een vuist. En in dat gat zat… iemand. Twee felgele ogen keken Amélie streng aan.

Daarboven zaten twee witte strepen, net wenkbrauwen. ‘Een uiltje!’ fluisterde Amélie. ‘Een steenuil,’ zei Pluim zachtjes. ‘Ze wonen graag in holtes van oude fruitbomen.’ De steenuil wiebelde met zijn kop. Op en neer, op en neer.

Amélie moest erom giechelen. ‘Hij danst!’ ‘Nee hoor,’ zei Pluim. ‘Zo wipt en buigt hij als hij iets ziet wat hij niet vertrouwt. Ons, bijvoorbeeld.’ Het uiltje was niet veel groter dan een merel.

Maar het keek alsof het de baas was van de hele boomgaard. ‘Wij gaan niet te dichtbij,’ zei Amélie. ‘Dit is zijn huis.’ Ze liepen voorzichtig een eindje achteruit. De steenuil knipperde één keer, heel langzaam.

Was dat een knipoog?

Echt waar!

De steenuil

De steenuil is nauwelijks groter dan een merel. Hij broedt graag in een holte van een oude fruitboom of een knotwilg.

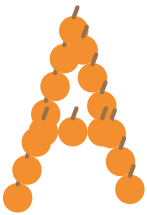
Zo groot	21 tot 23 centimeter, nauwelijks groter dan een merel
Eet graag	muizen, kevers en regenwormen
Zo herken je hem	felgele ogen en lichte ‘wenkbrauwen’

Raadsel: wie ben ik?

Ik heb felgele ogen en witte ‘wenkbrauwen’. Ik woon in een gat in een oude fruitboom. Wie ben ik?

Klopt het? Kijk op p. 58.

Oefen de A

Volg de grijze A eerst met je vinger. Pak dan een potlood en schrijf de A zo mooi als je kunt.

A A A A A

a a a a a a

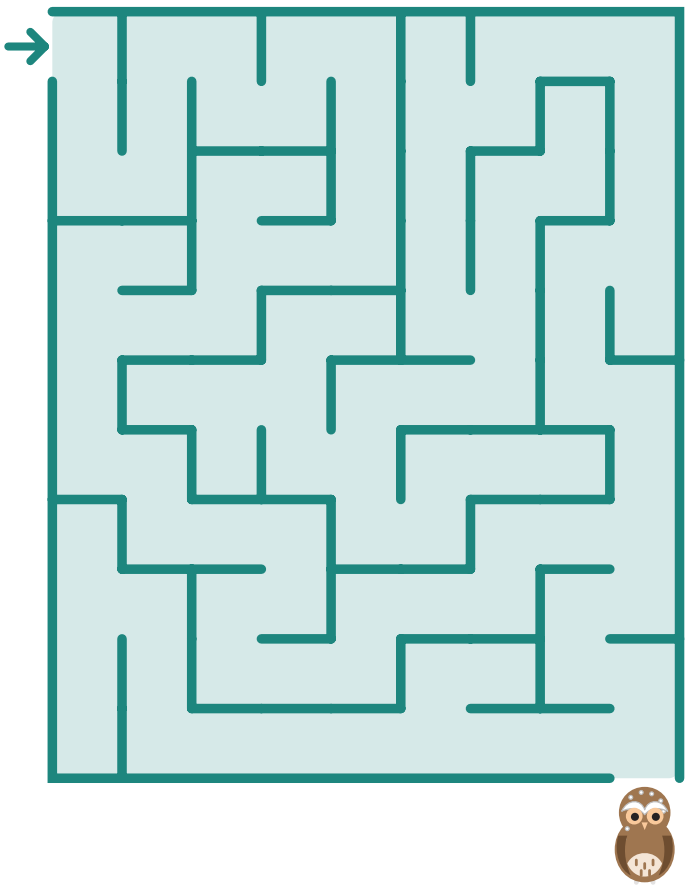
Appelboomgaard

Waar staat de A in jouw naam?

A M É L I E

Doolhof

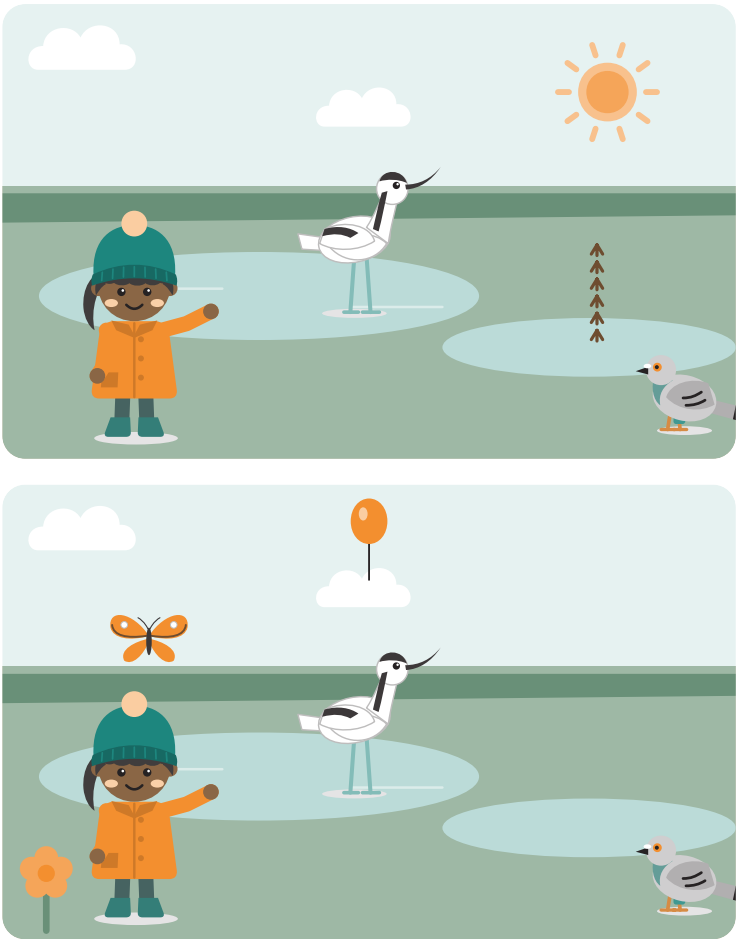
De steenuil wacht aan het eind van het doolhof. Begin bij de groene pijl en zoek de enige weg erheen.

Kijk achterin, op p. 59.

Zie jij de verschillen?

Pluim heeft in het tweede plaatje 5 dingen veranderd. Kun jij ze vinden?

Klopt het? Kijk op p. 59.